

Tough talk from Chazal

1. Talmud, Ketuvot 110b

ת"ר: לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוק, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוק, שנא' "לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלקים."

וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוק? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים...

Always, one should live in the Land of Israel, even in a city which is mostly of idolaters, rather than live outside of the Land of Israel even in a city which is mostly of Jews, for anyone who lives in the Land of Israel is as though he has a relationship with Gd, and anyone who lives outside of the Land of Israel is as though he has no relationship with Gd, as it says, "To give you the land of Canaan, to be your Gd."

And anyone who does not live in the Land of Israel has no relationship with Gd? Rather, it is to teach: Anyone who lives outside of the Land of Israel is as though he worships idols...

2. Midrash, Sifri, Devarim 43

אף על פי שאני מגלה אתכם מן הארץ לחוצה לארץ היו מצויינים במצות שכשתחזרו לא יהו עליכם חדשים.

Even though I am exiling you from the land to live outside of the land, be marked in mitzvot so that when you return to the land they will not be new to you.

חיצוני – External korbanot

3. Vayikra 17:1-9, with JPS 1985 translation

וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ד' לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בַּמִּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַד' לִפְנֵי מִשְׁכַּן ד' דָּם יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָּם שִׁפְךָ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקִּרְבִּי עִמּוֹ: לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֵבִיאוּם לַד' אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַפֶּתַח וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַד' אוֹתָם: וְזָרַק הַפֶּתַח אֶת הַדָּם עַל מִזְבֵּחַ ד' פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַסֶּלֶב לְרִיחַ גִּיחֹס לַד': וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לְשִׁעִירִים אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֲסֵת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם: וְאָלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹ זָבַח: וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַד' וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

The Lord spoke to Moses, saying: Speak to Aaron and his sons and to all the Israelite people and say to them: This is what the Lord has commanded: if anyone of the house of Israel slaughters an ox or sheep or goat in the camp, or does so outside the camp, and does not bring it to the entrance of the Tent of Meeting to present it as an offering to the Lord, before the Lord's Tabernacle, bloodguilt shall be imputed to that man: he has shed blood; that man shall be cut off from among his people. This is in order that the Israelites may bring the sacrifices which they have been making in the open—that they may bring them before the Lord, to the priest, at the entrance of the Tent of Meeting, and offer them as sacrifices of well-being to the Lord; that the priest may dash the blood against the altar of the Lord at the entrance of the Tent of Meeting, and turn the fat into smoke as a pleasing odor to the Lord; and that they may offer their sacrifices no more to the goat-demons after whom they stray. This shall be to them a law for all time, throughout the ages. Say to them further: If anyone of the house of Israel or of the strangers who reside among them offers a burnt offering or a sacrifice, and does not bring it to the entrance of the Tent of Meeting to offer it to the Lord, that person shall be cut off from his people.

4. Devarim 12:5-14, with JPS 1985 translation

כִּי אִם אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹקֵיכֶם מִכָּל שְׁבֵטֵיכֶם לְשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבִאֲתָ שָׁמָּה: וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מִעֲשֵׂי תְּרִימֵיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יִדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבַתֵיכֶם וּבְכָרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנֵיכֶם: וְאָכַלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי ד' אֱלֹקֵיכֶם וּשְׁמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדְכֶם וְאֵתם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַקַּד ד' אֱלֹקֵיךָ:

לֹא תַעֲשׂוּן כָּל־אֲשֶׁר אָנְחֵנו עֲשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו: כִּי לֹא בִּאֲתֶם עַד עֵתָה אֵל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנְּחִלָּה אֲשֶׁר ד' אֱלֹקֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְרַתֶם אֶת הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתֶם בְּאַרְץ אֲשֶׁר ד' אֱלֹקֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לְכֶם מִכָּל אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וּשְׁבַתֶם בְּטַח: וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹקֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכְּנוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אָנְכִי מְצֹוֶה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מִעֲשֵׂי תְּרִימֵיכֶם וְתְרִימַת יִדְכֶם וְכָל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לַד': וּשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי ד' אֱלֹקֵיכֶם וּבְנִיכֶם וּבְנִתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְעַמֵּיהֶם וְהִלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לּוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה אֶתְכֶם:

הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כִּי אִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' בְּאַחַד שְׁבֵטֵיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ וּשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אָנְכִי מְצֹוֶה:

[B]ut look only to the site that the Lord your Gd will choose amidst all your tribes as His habitation, to establish His name there. There you are to go, and there you are to bring your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, your votive and freewill offerings, and the firstlings of your herds and flocks. Together with your households, you shall feast there before the Lord your Gd, happy in all the undertakings in which the Lord your Gd has blessed you.

You shall not act at all as we now act here, every man as he pleases, because you have not yet come to the allotted haven that the Lord your Gd is giving you. When you cross the Jordan and settle in the land that the Lord your Gd is allotting to you, and He grants you safety from all your enemies around you and you live in security, then you must bring everything that I command you to the site where the Lord your Gd will choose to establish His name: your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, and all the choice votive offerings that you vow to the Lord. And you shall rejoice before the Lord your Gd with your sons and daughters and with your male and female slaves, along with the Levite in your settlements, for he has no territorial allotment among you.

Take care not to sacrifice your burnt offerings in any place you like, but only in the place that the Lord will choose in one of your tribal territories. There you shall sacrifice your burnt offerings and there you shall observe all that I enjoin upon you.

5. Mishnah Zevachim 14:4-8

Mishkan	No bamot	Gilgal	Yes bamot
Shiloh	No bamot	Nov, Givon	Yes bamot
Beit haMikdash	No bamot	Post-Beit haMikdash	No bamot

The Role of Space

6. Mishnah Shabbat 1:1

העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים, פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חייב ובעל הבית פטור.

If the pauper stands outside and the homeowner inside, and the pauper extends his hand inward and places in the hand of the homeowner, or takes from it and removes it, then the pauper is liable and the homeowner is exempt.

7. Tosafot (12th-13th century Western Europe), Shabbat 2a

ונראה לר"י דאיצטריך לאשמעי' משום דהוצאה מלאכה גרועה היא דמה לי מוציא מרה"י לרה"ר מה לי מוציא מרה"י לרה"י?

And it appears to the Ri that the Talmud needed to teach us this, because transport is a lowly *melachah*. What is the difference between removing from private area to public area, and removing from private area to private area?

The Transformation

8. Talmud Yerushalmi, Nazir 7:2

מלא תרווד אחד נטל הקב"ה ממקום המזבח וברא בו אדם הראשון, אמר "הלואי ייברא ממקום המזבח ותהא לו עמידה." הדא הוא דכתיב "וייצר ד' אלקים את האדם עפר מן האדמה" וכתוב "מזבח אדמה תעשה לי" - מה אדמה שנאמר להלן מזבח, אף כאן מזבח.

Gd took a ladleful from the place of the altar, and used it to create Adam haRishon, saying, "Would that he should be created from the place of the altar, such that he would endure!" Thus it says, "And Hashem Elokim formed the man, dirt from the *adamah*," and it says, "You shall build an altar of *adamah* for Me." The latter *adamah* is the altar, so too here it is the altar.

9. Divrei haYamim II 3:1

וַיִּחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בַּיִת ד' בִּירוּשָׁלַם בְּהַר הַמְּזוֹרְתָה אֲשֶׁר נִרְצָה לְדָוִד אָבִיהוּ אֲשֶׁר הָכִין בְּמָקוֹם דָּוִד בְּגִרְוֹן אֶרְנוֹן הַיְבֹסִי:

10. Mishnah Kelim 1:6-9

עשר קדושות הן. ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות, ומה היא קדושתה? שמביאים ממנה העומר והבכורים ושתי הלחם, מה שאין מביאים כן מכל הארצות...

11. Melachim I 8:30

וְשָׁמַעְתָּ אֶל תַּחֲנוּנֵי עַבְדְּךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ:

12. Shemuel II 16:7

וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ אֶלְכָה נָא וְאַשְׁלֵם אֶת נְדָרַי אֲשֶׁר נָדַרְתִּי לְד' בְּחֶבְרוֹן:

13. Talmud, Temurah 14b

לא הלך אבשלום אלא להביא כבשים מחברון. ה"נ מסתברא, דאי תימא לאקרובי הוא דאזיל, שביק ירושלים ואזיל ומקריב בחברון? ואלא מאי - להביא כבשים מחברון? האי "אשר נדרתי לד' בחברון", "מחברון" מיבעי ליה! אלא לעולם לאקרובי, ודקא קשיא לך אמאי שבק ירושלים ומקריב בחברון, תיקשי לך גבעון דמקום קדוש הוא! אלא כיון שהותרו הבמות, כל היכא דבעי מקריב.

14. Tehillim 132:14

פה אשב כי אויתיה

Here I will dwell, for I have desired her!

15. Talmud, Temurah 28b-29a

אמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה: חוץ ולילה וזרות וכלי שרת וכלי אשירה ועצי אשירה ומוקצה ונעבד. Rabbi Abba bar Kahana said: Eight [prohibitions] were permitted that night: External korban; bringing a korban at night; a non-kohen bringing a korban; bringing a korban without the proper vessels; using vessels which had been used to serve an *asheirah*; using wood from an *asheirah*; using an item which has been dedicated for idolatry; using an item which has been worshipped.

16. Talmud, Zevachim 119b

בשלמא למ"ד זו וזו ['מנוחה' ו'נחלה'] ירושלים אבל שילה הוה שריא במות, היינו דכתיב "ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לד'." אלא למ"ד זו וזו שילה ובמות הוה אסירן, מאי "ויקח מנוח"? הוראת שעה היתה. It's fine if *menuchah* and *nachalah* refer to Jerusalem, but in Shiloh they were permitted to use private altars, thus "And Manoach took a young goat, etc." But per the view that these are both Shiloh and private altars were prohibited, what is the meaning of "And Manoach took"? It was a temporary ruling.

17. Rabbi Yehudah Gershuni, Mishpat haMeluchah pg. 18-19

ובספרי פרשת שופטים "נביא מקרבך וכו' אליו תשמעון, אליו תשמעון אפילו אומר לך 'עבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה' כאליהו בהר הכרמל, לפי שעה, שמע לו." ע"כ. והיא גמ' יבמות צ:.... דכל איסור שחוטי חוץ שישחוט במקום אשר יבחר ד', דכתיב בפרשה ראה "השמר לך פן תעלה עלתך וכו' כי אם במקום אשר יבחר ד' באחד שבטיך" דלא כתיב בקרא שלא ישחוט חוץ מירושלים או חוץ לשילה, אלא שלא ישחוט במקום אשר לא בחר ד' להקריב, ואם כן מה שהנביא בא לחדש לנו שמותר לשחוט בחוץ כאליהו בהר הכרמל הפירוש שכאן מטעם הוראת שעה הוא מקום אשר בחר ד' ואין כאן איסור שחוטי חוץ, רק בין בחירת מקום על פי הוראת שעה, וזה מה שהספרי הביא לימוד מיוחד בפרשת שחוטי חוץ הפירוש שאין כאן איסור של שחוטי חוץ כיון שהנביא בחר את המקום על פי הוראת שעה והוי מקום אשר יבחר ד'...

And in Sifri (Shoftim), "A prophet from among you... you shall listen to him." 'You shall listen to him' - Even if he says to you, 'Violate one of the mitzvot stated in the Torah,' like Eliyahu on har haKarmel, temporarily, listen to him."... For the entire prohibition of external slaughter is about slaughtering in the place Gd chooses, as it is written... And so when a prophet initiates that one may slaughter outside, as Eliyahu did at Mount Carmel, then as a special ruling, this becomes 'the site which G-d has chosen' and there is no prohibition against 'slaughtering outside'...

18. Rabbi Moshe Chaim Luzzatto, Derech Hashem II 2:3

ואולם הגמול האמיתי ועיקרי יהיה בעה"ב וכמ"ש. ויהיה השכר, השאר האדם הזוכה נצחיי להתדבקות בו ית' לנצח, והעונש היותו נדחה מהטוב האמיתי ואובד.

One more application

19. Rabbi Yosef Karo, Shulchan Aruch Orach Chaim 90:9

ישתדל אדם להתפלל בב"ה עם הציבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לב"ה, יכוין להתפלל בשעה שהציבור מתפללים, וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללו הציבור והוא מתפלל ביחיד, אעפ"כ יתפלל בב"ה.

One should always endeavor to pray in the synagogue with the community. One who is forced, such that he cannot go to the synagogue should specifically pray when the community prays. And one who is forced, such that he did not pray with the community and he prays alone, should still pray in the synagogue.